

Lectio Divina segédanyaga

Évközi 4. vasárnap

B ó

Mk 1,21-28

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Frank Áron, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Görföl Tibor – patrisztikus vonal áttekintése

Kocsis Imre – biblikus vonal áttekintése

Nagy Éva Anna – nyelvi helyesség áttekintése

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Jézus úgy tanította őket, mint akinek hatalma van.

Kafarnaum városában Jézus szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Mindenki nagyon csodálkozott tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

A zsinagógában volt egy ember, akit megszállt a tisztátalan lélek. Ez így kiáltott fel: „Mi közünk egymáshoz, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy: az Isten Szentje!”

Jézus ráparancsolt: „Hallgass el, és menj ki belőle!” A tisztátalan lélek erre össze-vissza rángatta az embert, aztán nagy kiáltással kiment belőle.

Mindenki nagyon megdöbbsent. Az emberek egymást kérdezgették: „Mi ez? Új tanítás, és milyen hatalmas! Még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki!” El is terjedt a híre hamarosan Galilea egész vidékén.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναοῦμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν.

És elmennek Kafarnaumba: és rögtön szombatonként bemenne a zsinagógába tanított.

22 καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

És ámultak az ő tanításán: ugyanis úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

23 καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνέκραξεν

És rögtön volt a zsinagógájukban egy ember tisztátalan lélekben (egy tisztátalan lélektől megszállt ember) és felkiáltott

24 λέγων, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

mondva: „Mi van nekünk és neked, Názáreti Jézus? Jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy te, az Isten Szentje.”

25 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

És Jézus erőteljesen rászólt mondva: „Némulj el és menj ki belőle!”

26 καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνήσαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

És rángatva őt a tisztátalan lélek, és erős hangon szólva kiment belőle.

27 καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας, Τί ἐστὶν τοῦτο; διδαχὴ καινὴ κατ' ἐξουσίαν· καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.

És elcsodálkoztak mindannyian, úgyhogy beszélgettek egymás között mondva: Ki ez? Új tanítás hatalom szerinti: és a tisztátalan lelkeknek parancsol, és engedelmeskednek neki.”

28 καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

És kiment az ő híre rögtön mindenütt Galilea egész szomszédos területén.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

²¹Et ingrediuntur Capharnaum. Et statim sabbatis ingressus synagogam docebat.

²¹Betértek Kafarnaumba. Itt szombaton mindjárt elment a zsinagógába és tanított.

²¹Bementek Kafarnaumba. Szombaton mindjárt bement a zsinagógába és tanított.

²¹Bementek Kafarnaumba. Ott szombatnként megjelent a zsinagógában és tanított.

²¹És bemenének Kapernaumba; és mindjárt szombatnapon bemenvén a zsinagógába, tanít vala.

²¹Ezután bementek Kafarnaumba. Szombaton azonnal a zsinagógába ment, és tanított.

²²Et stupebant super doctrina eius: erat enim docens eos quasi potestatem habens et non sicut scribae.

²²Tanításával ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók.

²²Álmétkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

²²Tanítása ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van és nem úgy, mint az írástudók.

²²És elálmétkodának az ő tanításán; mert úgy tanítja vala őket, mint a kinek hatalma van, és nem úgy mint az írástudók.

²²Álmétkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, nem pedig úgy, mint az írástudók.

²³Et statim erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo; et exclamavit

²³A zsinagógájukban volt egy tisztátalan lélektől megszállt ember. Ez rögtön ilyeneket kiabált:

²³Volt a zsinagógájukban egy ember a tisztátalan lélek hatalmában. Ez így kiáltott föl:

²³Volt ott a zsinagógában egy tisztátalan lélektől megszállt ember, aki így kiáltozott:

²³Vala pedig azok zsinagógájában egy ember, a kiben tisztátalan lélek volt, és felkiálta,

²³Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan lélektől megszállott ember, aki így kiáltott:

²⁴dicens: “ Quid nobis et tibi, Iesu Nazarene? Venisti perdere nos? Scio qui sis: Sanctus Dei ”.

²⁴„Mi közünk egymáshoz, názáreti Jézus! A vesztünkre jöttél? Tudom, ki vagy: Az Isten Szentje.”

²⁴»Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus! Azért jöttél, hogy elveszíts minket? Tudom ki vagy: az Isten Szentje!«

²⁴„El innen! Mi bajod velünk, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? ²⁵Tudom ki vagy: Isten szentje.”

²⁴És monda: Ah! mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-é, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Istennek Szentje.

– ²⁴Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy: az Isten Szentje!

²⁵Et comminatus est ei Iesus dicens: “ Obmutesce et exi de homine! ”.

²⁵Jézus ráparancsolt, így szólva: „Hallgass és menj ki belőle!”

²⁵Jézus megparancsolta neki: »Némulj el, és menj ki belőle.«

De Jézus ráparancsolt: „Hallgass és takarodj ki belőle.”

²⁵És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg, és menj ki belőle.

²⁵Jézus ráparancsolt:

– Némulj el, és menj ki belőle!

²⁶Et discernens eum spiritus immundus et exclamans voce magna exivit ab eo.

²⁶A tisztátalan lélek erre össze-vissza rángatta az embert, aztán nagy kiabálás közepette kiment belőle.

²⁶A tisztátalan lélek erre össze-vissza rángatta őt, majd hangosan kiáltva kiment belőle.

²⁶A tisztátalan lélek erre ide-oda rángatta és nagy kiabálás közt kiment belőle.

²⁶És a tisztátalan lélek megszaggatá őt, és fenszóval kiáltva, kiméne belőle.

²⁶A tisztátalan lélek pedig összevissza rángatta azt az embert, és hangos kiáltással kiment belőle.

²⁷Et mirati sunt omnes, ita ut conquirerent inter se dicentes: “ Quidnam est hoc? Doctrina nova cum potestate; et spiritibus immundis imperat, et oboediunt ei ”.

²⁷Mindnyájan elcsodálkoztak. „Ki ez? – kérdezték vitatkozva egymástól. Tanítása egészen új, s akkora a hatalma, hogy még a tisztátalan lelkeknek is tud parancsolni, s azok engedelmeskednek is neki.”

²⁷Erre mindnyájan elcsodálóztak, s azt kérdezték egymástól: »Mi ez? Új tanítás, hatalommal? Még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki.«

²⁷Mindnyájan nagyon elcsodálóztak. „Mi ez? – kérdezték egymástól. Akkora erejű új tanítás, hogy még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, s engedelmeskednek neki!”

²⁷És mindnyájan elálmélkodának, annyira, hogy egymás között kérdezgeték, mondván: Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is, és engedelmeskednek neki?

²⁷Mindnyájan annyira megdöbbenek, hogy ezt kérdezték egymástól:

– Hát ez meg mi? Új tanítás, hatalommal teli! Ráparancsol a tisztátalan lelkekre, és azok engedelmeskednek neki!

²⁸Et processit rumor eius statim ubique in omnem regionem Galilaeae.

²⁸Hamarosan elterjedt a híre Galilea egész vidékén.

²⁸Egyszerre elterjedt a híre Galilea egész vidékén.

²⁸Híre hamarosan elterjedt mindenfelé Galilea egész vidékén.

²⁸És azonnal elméne az ő híre Galilea egész környékére.

²⁸És azonnal elterjedt a híre mindenfelé, Galilea egész területén.

1.1.3. Szöveg behatárolása

Miután beszámolt az első tanítványok meghívásáról (Mk 1,16-20) Jézus tanító tevékenységét, és a tisztátalan lélek feletti hatalmát mutatja be az evangélista. A kafarnaumi zsinagóga, illetve Jakab és János feltételezett jelenléte (Mk 1,21.23.29) kapcsolatot teremt az előző és a következő perikópával (Mk 1,16-20; Mk 1,29-34). Továbbá a szombati nap megemlézése (Mk 1,21), a zsinagógában a tisztátalan lélek megjelenése, és a vele folytatott párbeszéd (Mk 1,23-26) új elem az epizódban az előzőekhez képest. Így az általunk vizsgált szakaszt a Mk 1,21-28 versek között határolhatjuk be.

1.1.4. Kontextuális – kánoni párhuzamok

1. Párhuzamok Márk evangéliumán belül

1,34 “Sok beteget meggyógyított különféle betegségekből, és sok ördögöt kiűzött, de nem engedte őket szóhoz jutni, mert tudták, hogy kicsoda.”

4,41 “Nagy félelem fogta el őket. „Ki ez – kérdezték egymástól –, hogy még a szél és a víz is engedelmeskedik neki?”

5,2.7 “Amint kiszállt a bárkából, a sírok felől egy tisztátalan lélektől megszállott ember jött szembe vele.” “hangosan kiabált: „Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságbeli Istennek Fia? Az Istenre kérlek, ne gyötörj!”

6,2 “A következő szombaton tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és csodálkozva mondogatták: „Honnét vette ezt? Hol tett szert erre a bölcsességre? És a csodák, amiket kezével végbevisz! 3Nem az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? S ugye, nővérei is itt élnek közöttünk?”

7,29 “Erre így szólt hozzá: „Ezekért a szavakért menj, az ördög elhagyta lányodat.”

7,37 “Szerfölött csodálkoztak, s hangoztatták: „Csupa jót tett, a süketeknek visszaadta hallásukat, a némáknak beszélőképességüket.”

9,20.25-26 “Odavitték. Mihelyt a lélek meglátta, nyomban gyötörni kezdte (a fiút), úgyhogy az a földre zuhant s habzó szájjal fetrengett.” “Amikor Jézus látta, hogy egyre nagyobb tömeg gyűlik össze, ráparancsolt a tisztátalan lélekre: „Néma és süket lélek, parancsolom neked, menj ki belőle, és ne térj többé vissza belé!” Az felordított, s heves rángatások közepette kiment belőle.”

11,28 “és megkérdezték: „Milyen hatalom birtokában teszed ezeket? Ki adta neked a hatalmat, hogy ilyeneket tegyél?”

2. Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 4,13 “Elhagyta Názáretet, és a tenger melletti Kafarnaumba költözött, Zebulun és Naftali vidékére.”

Mt 4,24 “Híre elterjedt egész Szíriában. Elvittek hozzá minden szenvedőt, olyanokat, akiket különféle betegségek és bajok gyötörtek, ördögtől megszállottakat, holdkórosokat, bénákat, és meggyógyította őket.”

Mt 7,28-29 “Ezzel Jézus befejezte ezeket a beszédeket. A nép ámulatban tanításán, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, s nem úgy, mint az írástudók.”

Mt 8,29 “Így kiabáltak: „Mi közünk hozzád, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt gyötörj minket?”

Mt 9,1 “Erre bárkába szállt, átkelt a tavon és városába ment.”

Mt 9,26 “A dolognak híre járt az egész vidéken.”

Mt 11,23 “És te, Kafarnaum! Vajon az égig emelkedel? A pokolba süllyedsz. Ha Szodomában mentek volna végbe a csodák, amelyek benned történtek, még ma is állna.”

Lk 4,23 “Így szólt hát hozzájuk: „Biztosan ezt a mondást szegezitek majd nekem: Orvos, magadat gyógyítsd! A nagy tetteket, amelyeket – mint hallottuk – Kafarnaumban végbevittél, vidd végbe itt, a hazádban is!”

Lk 4,31-37 “Jézus lement Kafarnaumba, Galilea egyik városába, és szombaton tanította őket. Tanítása mindenkit ámulatba ejtett, mert szavának hatalma volt. Volt a zsinagógában egy ember, akiben egy tisztátalan démon lelke volt. Ez hangosan kiabálta: „Hagyd abba! Mi közünk egymáshoz, názáreti Jézus? A veszünkre jöttél? Tudom ki vagy: az Isten Szentje.” Jézus ráparancsolt: „Elhallgass és menj ki belőle!” Erre az ördög a földre sújtotta, kiment belőle, anélkül, hogy bajt okozott volna neki. Mindenki elámult, s egymás közt azt kérdezték: „Miféle beszéd ez? Akkora hatalma és ereje van, hogy még a tisztátalan lelkeknek is tud parancsolni, úgyhogy kimennek a megszállottakból?” Híre elterjedt az egész környéken.”

Lk 4,41 “Sokakból ördögök mentek ki, így kiáltozva: „Te az Isten Fia vagy!” De ő rájuk szólt, s nem engedte szóhoz jutni őket, mert hisz tudták, hogy ő a Krisztus.”

Lk 5,14 “Meghagyta neki, hogy ne mondja el senkinek: „Hanem menj el, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel tisztulásodért a Mózes által előírt áldozatot bizonyosságul nekik.”

Lk 8,56 “A szülők nem tudtak hova lenni az ámulattól. Megparancsolta nekik, hogy senkinek se szóljanak a történetekről.”

Lk 13,10 “Szombaton az egyik zsinagógában tanított.”

Jn 2,12 “Aztán lement anyjával, testvéreivel és tanítványaival Kafarnaumba, de csak néhány napig maradtak ott.”

Jn 3,1-2 “Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, egy zsidó tanácsos. Ez éjnek idején fölkereste Jézust, s így szólt hozzá: „Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, hisz senki sem vihet végbe olyan jeleket, amelyeneket te végbeviszel, ha nincs vele az Isten.”

Jn 6,69 “Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.”

Jn 7,46 “A szolgák mentegetőztek: „Még soha sem beszélt úgy ember, ahogy ez beszél.”

3. Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

1Kir 17,18 “Akkor így szólt Illéshez (az asszony): „Mi dolgom veled, Isten embere? Csak azért jöttél, hogy emlékezetembe idézd vétkeimet és megöld a fiamat?”

1Jn 3,8 “Aki bűnt követ el, az ördögtől való, hiszen az ördög kezdettől fogva vétkezik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög művét romba döntse.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Márk evangéliumának mindjárt az első fejezetében hangsúlyozni kívánja azt, hogy Jézus egyik legfontosabb tevékenysége az örömhír meghirdetése mellett a tanítás volt. Nem fejt itt még ki az Úr tanításának tartalmát, de felhívja a figyelmet e tanítás tekintélyére, és nagy hatására. Célja, hogy fokozatosan feltárva, hitelesen mutassa be Jézust, hogy a Róla szóló igazi hír, és ne hamis szóbeszéd terjedjen el vele kapcsolatban.

Továbbá kiemeli az evangélista Jézus hatalmát is, akinek engedelmeskedik a tisztátalan lélek, szót fogadva neki. Mindez pedig felhívás kíván burkoltan lenni arra, hogy az ember is engedelmeskedjék az Úr szavának (az erre használt „ὕπακούω” /hüpákúó/ görög kifejezésben: benne van a „hallani, a hallás alatt lenni” szó is /Mk 1,27/), vagyis higyjen benne, amire nyilvános fellépésének kezdetén is már bátorított Jézus (Mk 1,15).

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ (*epi té didákhé autú*) (Mk 1,22): ‘az ő tanításán’

Jézus egyik fő tevékenysége a tanítás volt, amit rendszeresen végzett, ahogy az „ἐδίδασκεν” /edidászken/ folyamatos múlt idejű (imperfect) igealak is mutatja: szombatoként a zsinagógában tanított (Mk 1,21), illetve olykor a Templomban is (Mk 11,17). Gyakran tanította a tömeget (Mk 2,13; Mk 4,2; Mk 10,1), de a tanítványait külön is (Mk 9,31). A tanításáról Márk megjegyzi, hogy elámultak rajta az emberek (Mk 1,22; Mk 11,18), mert újszerűek és hatalommal teliek voltak beszédei (Mk 1,22; Mk 1,27), s nem olyanok, mint az írástudóké (Mk 1,22).

ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ (*hé ákoé áutú*) (Mk 1,28): 'az ő híre'

Márknál egyedül itt fordul elő ez a kifejezés egyes számban, ami Jézus hírére: a Mesterről szóló híresztelésre, de a tőle származó tanítására is utal (Mk 1,28). Többes számban pedig Jézus használja azokra a későbbi háborús hírekre, amik miatt nem kell rémüldözniük a tanítványoknak (Mk 13,7).

πανταχοῦ (*pántákhú*) (Mk 1,28): 'mindenütt, mindenfelé'

Ez a szó keretbe foglalja a Márk-evangéliumot: Jézus híre elterjed mindenfelé Galileában, miután a tisztátalan lelket kiűzi egy emberből (Mk 1,28), illetve a feltámadt Úr parancsára a tanítványok mindenütt hirdetik az igét (Mk 16,20). Jézus tevékenységét tehát tanítványai folytatják, pontosabban a feltámadt Mester gyakorolja küldetését tanítványain keresztül szerte a világon (Mk 16,20).

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

„Szombaton mindjárt bement a zsinagógába és tanított.” Szombaton, ami a zsidók számára a pihenés napja, amikor az is meg van szabva, hogy hány lépést lehet tenni, Ő akkor megy be a zsinagógába. Ezzel az igazi szombatot nyilvánítja ki. Ha pihensz, akkor adj időt az Úrnak és hallgasd a szavát, ápold így lelkedet, hogy aztán a hét többi napján törvénye szerint tudj cselekedni.

„Álmétkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.” Krisztus Urunk a Törvény Ura és Ura annak is, aki a Törvényt kihirdette, azaz Mózesnek. Épp ezért tudta beteljesíteni a Törvényt, és nem csupán csak az előírásokat magyarázni, hanem úgy tanítani, hogy tökéletesebb életre vezessenek.

„Volt a zsinagógájukban egy ember a tisztátalan lélek hatalmában. Ez így kiáltott föl: „Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus! Azért jöttél, hogy elveszíts minket?” Az Úr Jézus Krisztus jelenléte fenyegetően hat a démonokra, és nem tudnak ellenállni neki. Tartsd meg az Úr törvényét, így mindig ott lesz melletted, akkor az ördögnek sem lesz fogása rajtad.

„Jézus megparancsolta neki: „Némulj el, és menj ki belőle.” A Teremtés során az embert űzte ki a Paradicsomból, mert hallgatott az ördögre. Most az ördögöt űzi ki az emberből, hogy az ember tudjon Istenre hallgatni.

„Még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?” Egyszerre elterjedt a híre Galilea egész vidékén.” Jézus Krisztus Isten és ember. Bár emberi testben van, ugyanúgy tud isteni és mennyei módon cselekedni. Ez az értelme minden csodájának. Megmutatni Isten közelségét, hogy valóban eljött az Ő országa. Ne csak hallják, hanem lássák is az emberek a valódi örömhírt. Ezáltal nemcsak Jézus tette, hanem maga az evangélium is elterjedt Galilea egész vidékén.

Vö.: Tiszteletreméltó Szent Béda áldozópap, Márk evangéliumához 1, 1, 21 – 27 (Beda il Venerabile, In Ev. Marc. 1, 1, 21-27)

2.1.2. Catena Aurea

Az evangéliumi szakasz kihangsúlyozza, hogy az emberek csodálkoztak tanításán, mert az más volt, mint az írástudóké. Theophylactus szerint azért volt más, mert ő nem az embereknek hízelegve tanított, hanem sokszor a dorgálással. A Tiszteletreméltó Béda szerint azért volt más Jézus tanítása, mert az írástudók csak azt tanították, ami Mózesnél és a prófétáknál megtalálható, de Jézus élve hatalmával, hogy ő az Isten Fia, kiegészítette vagy pontosította a Törvényt. Erre láthatunk példát máshol is: „Hallottátok, hogy ezt mondták a régieknek (...) Én viszont azt mondom nektek...” (Mt 5, 27).

Szent Ágoston kiemeli az Isten városa c. művében, hogy ez a szakasz példa az isteni alázatosság hatalmas erejére, hiszen Isten emberi mivoltában jött közénk és tanított, de a tisztátalan lelkek még szolgai alakjában is felismerték, hogy ő az Isten. Felismerik, de nem úgy, ahogy majd az örök életben látható lesz, hanem az erejének bizonyos jeleiről, amit az emberi gyengeség nem képes felismerni. Egy Aranyszájú Szent Jánoshoz köthető magyarázat arra is kitér, hogy Jézus nem akarja, hogy a tisztátalan lelkek tegyenek róla tanúságot, ezzel tanítva nekünk, hogy ne hallgassunk az ördög szavára, akkor sem, ha épp igazat mond.

2.2.Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

Jézus csodákkal kíséri a szavait

ISTEN ORSZÁGÁNAK JELEI

547. Jézus a maga szavait számos „erővel, csodával és jellel” kísérte (ApCsel 2,22), melyek mutatják, hogy az Ország őbenne jelen van. Ezek bizonyítják, hogy Jézus a megígért Messiás (vö. Lk 7,18-23).

548. A Jézus által végbevitt jelek bizonyítják, hogy őt az Atya küldte (vö. Jn 5,36; 10,25). Arra hívják az embereket, hogy higgyenek őbenne (vö. Jn 10,38). Azoknak, akik hittel fordulnak feléje, Jézus megadja, amit kérnek (vö. Mk 5,25-34; 10,52). Ezután a csodák megerősítik a hitet abban, aki az Atya cselekedeteit teszi: bizonyítják, hogy ő Isten Fia (vö. Jn 10,31-38). A csodák ugyanakkor botrányt is okozhatnak (vö. Mt 11,6). Ugyanis nem kíváncsiságot és mágikus kívánságokat akarnak kielégíteni. Jézust oly nyilvánvaló csodái ellenére is egyesek elutasították (vö. Jn 11,47-48); sőt azzal vádolták, hogy az ördögök segítségével cselekszik (vö. Mk 3,22).

549. Amikor Jézus embereket a földi éhségtől (vö. Jn 6,5-15), igazságtalanságtól (vö. Lk 19,8), betegségtől és haláltól (vö. Mt 11,5) megszabadít, messiási jeleket ad. De nem azért jött, hogy a földön minden bajt megszüntessen (vö. Lk 12,13-14; Jn 18,36), hanem hogy az embereket a lehető legrosszabb rabszolgaságból, a bűn szolgaságából kiszabadítsa (vö. Jn 8,34-36), mely hatálytalanítja istengyermeki hivatásukat és oka mindenfajta emberi rabszolgaságnak.

550. Isten országának eljövetele a Sátán országának veresége (vö. Mt 12,36): „Ha pedig én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor bizony eljött hozzátok az Isten országa” (Mt 12,28). A Jézus által végzett ördögűzések megszabadítják az embereket a gonosz lelkek hatalmától (vö. Lk 8,26-39). Elővételezik Jézus nagy győzelmét „evilág fejedelme” fölött (vö. Jn 12,31). Krisztus keresztre által Isten Országa véglegesen megszilárdul: „Az Úr a fáról országolt” (Venantius Fortunatus: Vexilla regis himnusz: MGH 1/4/1, 34 /PL 88, 96/).

Jézus hatalma az ördögök felett

438. Jézus messiási fölszentelése isteni küldetését nyilvánítja ki. „Miként maga a név mutatja: Krisztus nevében ott hangzik az, aki fölkenete, az is, akit fölkenetek, és maga a kenet is, amellyel

fölkenték; az Atya kente föl, a Fiú lett fölkenve a Lélekben, aki a Kenet.” (Szent Ireneusz: Adversus Haereses 3, 18, 3: SC 211, 350 /PG 7, 934/) Örök messiási fölszentelése földi élete során tárult föl, amikor János megkeresztelte, amikor „fölkente őt Isten Szentlélekkel és erővel” (ApCsel 10,38), „hogy kinyilvánítsák Izraelnek” (Jn 1,31) mint Messiása. Cselekedetei és szavai úgy ismertetik meg, mint az „Isten szentjét” (vö. Mk 1,24; Jn 6,99; ApCsel 3,14).

447. Maga Jézus magának tulajdonítja az „Úr” címet, burkoltan, amikor a farizeusokkal a 110. zsolttár értelméről vitatkozik (vö. Mt 22,41-46; ApCsel 2,34-36; Zsid 1,13), de kifejezetten is, amikor apostolaihoz szól (vö. Jn 13,13). Egész nyilvános élete folyamán a természet, a betegségek, az ördögök, a halál és a bűn fölött gyakorolt uralma bizonyította isteni fölségét.

2.2.2. Pápai gondolatok

Boldog VI. Pál pápa: Evangelii nuntiandi

VI. Pál pápa: az Evangélium hirdetése - kezdetű apostoli buzdítása a katolikus egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez az evangelizációról a mai világban

Mk 1,27

Szüntelenül tanít

11. Az Isten Országát Krisztus szüntelenül hirdeti, máshoz nem fogható szavakkal. „Miféle tanítás ez? Új tanítás, hatalommal.”¹ „Mindnyájan igazat adtak neki, de meglepődtek a magasztos szavakon, amelyek ajkáról fakadtak”². „Ember így még nem beszélt”³. Krisztus szavai ugyanis Isten titkait nyilvánítják ki, az ő terveit és ígéreteit: ezért képesek arra, hogy átalakítsák az ember szívét és életének alakulását.

Szent II. János Pál pápa: Catechesi tradendae

II. János Pál pápa apostoli buzdítása a Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez korunk hitoktatásáról

Mk 1,22

7. A tanító Krisztus

Ez a tanítás nem elvont igazságok gyűjteménye, hanem Isten eleven misztériumának közlése. Mert Krisztus, aki az evangéliumban tanít, messze több, mint Izrael „tanítói” és azok tanítása, mégpedig azon különleges kapcsolat miatt, amelyet Krisztus személye, szavai és tettei között láthatunk. Az evangéliumokból ugyanis nyilvánvaló, hogy Jézus „tanított”. De nemcsak tanított, hanem „tanított és cselekedett” (ApCsel 1,1). E két szóval, amelyekkel az Apostolok Cselekedetei kezdődik, Szent Lukács összekapcsolja s ugyanakkor szétválasztja Krisztus küldetésének e két kiemelkedő vonását. Krisztus valóban tanított, és ez az a tanúság, amelyet önmaga mellett tesz:

¹ Mk 1,27

² Lk 4,22

³ Jn 7,46

„Naponta ott voltam a templomban és tanítottam” (Mt 26,55; vö. Jn 18,20). Tanítványai csodálattal hallgatják és álmélkodva figyelik Őt, aki mindig és mindenütt tanít, eddig soha nem tapasztalt tekintéllyel: „...tömeg vette körül, ő pedig szokása szerint tanította őket” (Mk 10,1); „tanításával ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van” (Mk 1,22; vö. Mt 5,2; Lk 5,3; Jn 7,14). Ezt ellenségei is észrevették és vádat kovácsoltak belőle ellene: „Tanításával föllázítja a népet Galileától kezdve egészen Judeáig!” (Lk 23,5)

Szent II. János Pál pápa: Pastores dabo vobis

II. János Pál pápa szinódus utáni apostoli buzdítása a püspökökhöz, a papokhoz és az egész katolikus egyház minden hívőjéhez a papképzésről korunk körülményei között

vö. Mk 1,27

14. Az Új Szövetség ezen egyetemes papságának szolgálatára Jézus földi élete során egyes tanítványokat magához hívott (vö. Lk 10,1-12), külön tekintélyi rendelkezéssel megalkotta belőlük a Tizenkettőt, hogy „vele legyenek és elküldje őket prédikálni, s hogy hatalmuk legyen ördögöket űzni (Mk 3,14-15).

Ezért már nyilvános működése idején (vö. Mt 16,18), majd végleg halála és föltámadása után (vö. Mt 28,16-20; Jn 20-21) Jézus Péternek és a Tizenkettőnek egészen különleges hatalmat adott a leendő közösségre és az összes nemzetek evangelizálására vonatkozóan. Miután meghívta, maga mellett tartotta őket, velük élt, példájával és szavaival tanította őket az üdvösségre, s végül elküldte őket minden emberhez. E küldetés koronája a Szentlélek különleges húsvéti kiárasztásának erejével átadta nekik ugyanazt a messiási tekintélyt, melyet Ő az Atyától kapott és amely a föltámadásban teljesedett be: „Nekem adatott minden hatalom mennyben és a földön. Menjetek tehát és tegyetek tanítvánnyá minden népet, és kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében. És tanítsátok őket mindannak megtartására amit csak parancsoltam nektek. És íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig” (Mt 28,18-20).

Ezáltal Jézus szoros kapcsolatot hozott létre saját küldetése és az apostolokra bízott szolgálat között: „Aki titeket befogad, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött” (Mt 10,40); „Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg” (Lk 10,16). Sőt, a negyedik evangélista a halál és a föltámadás húsvéti eseményének fényében nagy erővel és világosan idézi Jézust: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket” (Jn 20,21; vö. 13,20; 17,18).

Miként Jézusnak olyan küldetése van, mely közvetlenül Istentől származik és Isten tekintélyét konkretizálja (vö. Mt 7,29; 21,23; Mk 1,27; 11,28; Lk 20,2; 24,19), úgy az apostolok küldetése Jézustól ered. S miként „a Fiú semmit sem tehet önmagától” (Jn 5,19), mert tanítása nem az övé, hanem azé, aki Őt küldte (vö. Jn 7,16), úgy mondta Jézus apostolainak: „nálam nélkül semmit sem tehettek” (15,5): küldetésük nem önmaguktól, hanem Jézustól való. Nem is hajtható végre emberi erővel, hanem csak Krisztus és az Ő Szent Lelke „ajándékával”, a „szentséggel”: „Vegyétek a Szentlelket; akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad” (20,22-23). Az apostolok így nem különleges érdemeikért, hanem egyedül a Krisztus kegyelmében való ingyenes részesedéssel folytatják egészen az idők végezetéig Jézus üdvözítő küldetését az emberek javára.

E küldetés hitelességének és termékenységének jele és föltétele az apostolok Jézussal, egymás között és az Atyával való egysége, miként ezt az Úr főpapi imája, saját küldetésének összefoglalása tanúsítja (vö. *Jn 17,20-23*).

Ferenc pápa: Evangelii gaudium

Ferenc pápa Az evangélium öröme kezdetű apostoli buzdítása a püspököknek, a papoknak és diakónusoknak, az istennek szentelt személyeknek és a világi híveknek az evangélium hirdetéséről a mai világban

vö. Mk 1,27

136. Újítsuk meg a prédikációba vetett bizalmunkat, mely azon a meggyőződésen alapul, hogy maga Isten akarja elérni a többieket a prédikátor által, s hogy ő terjeszti ki a hatalmát az emberi szó által. Szent Pál határozottan beszél az igehirdetés szükségességéről, mert az Úr a többieket a mi szavunkkal is el akarja érni (vö. *Róm 10,14-17*). A mi Urunk is a szóval hódította meg a nép szívét. Mindenfelől jöttek, hogy hallgassák őt (vö. *Mk 1,45*). Csodálkozva „itták” a tanítását (vö. *Mk 6,2*). Érezték, hogy úgy beszél hozzájuk, mint akinek hatalma van (vö. *Mk 1,27*). Az apostolok szavával, akiket meghívott „hogy vele legyenek, és elküldje őket hirdetni az igét” (*Mk 3,14*), az Egyház kebelére vonzotta az összes népet (vö. *Mk 16,15.20*).

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangéliumban* (*Mk 1, 21-28*) Jézus a zsinagógában tanít: nem úgy, mint az írástudók, hanem úgy, mint akinek hatalma van – még a tisztátalan lelkek felett is, ahogyan a megszállott férfi megszabadításáról olvashatunk a szöveg második felében.

Így a mai liturgiában két kiemelkedő motívumot, témát találunk: az Úr hatalma illetve szabadító, megváltó tevékenysége. Ezek pedig kiegészülnek az ezért (is) neki járó tisztelet és dicsőítés hangsúlyozásával.

Az imént említettek szépen kirajzolódnak már a *kezdőénekekben* (*Zsolt 105, 47*) is: „Szabadíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts egybe a pogányok közül, hogy szent nevedet magasztaljuk és dicséreted legyen dicsekvésünk”. Majd a *kezdő könyörgés* hangsúlyozza a kérést, „Urunk, Istenünk, engedd, hogy téged egész lelkünkkel imádjunk”, ezzel megvallja Isten nagyságát is.

Az *olvasmány* (*MTörv 18, 15–20*) a prófétaságról szól, Mózes szavait hallhatjuk, aki arról beszél népének, hogy az Isten hozzá hasonló prófétát támaszt majd. Ez a jövendölés az Apostolok Cselekedeteiben két helyütt is megjelenik (*3,22; 7,37*), s azt láthatjuk, hogy Jézusra vonatkoztatták.⁴ Bár a későbbi krisztológiában Jézus prófétai szerepe háttérbe szorult a kifejezőbb és nagyobb erejű címek mögött (küriosz, Logosz, messiás, stb), a János evangéliumban is prófétának is tartják Jézust, hiszen Jánosnál Jézus „egyesíti magában minden isteni küldött minden funkcióját”.⁵

⁴ vö. Jeromos Kommentár, Richard J. Dillon: Az Apostolok Cselekedetei, <http://www.biblia-tarsulat.hu/biblia/kommentar.htm>

⁵ Témavázlatok Oscar Cullmann: Az Újszövetség krisztológiája c. könyvhöz, Pécsi Hittudományi Főiskola, <http://www.pphf.hu/images/hallgatok/biblikum/cullmann.pdf>, 3. o.

A *válaszos zsoltárban* (Zsolt 94, 1-2. 6-7. 8-9) halljuk, „Dicsőítő énekkel lépünk színe elé, magasztaljuk őt zsoltárt zengve”, illetve „Jöjjetek, boruljunk le, hódoljunk előtte, * hulljunk térdre Urunk, Alkotónk előtt” melyek a már említett, Istennek szóló dicsőítésről szól. Az Isten szavára való hallgatás fontossága is megjelenik, mely kapcsolható Jézus zsinagógabeli tanító szavaihoz, illetve az ő egész tanításához is. „Bár hallgatnátok ma Isten szavára: Népem, ne légy kemény szívű.”

A *szentlecke* (1 Kor 7, 32-35) egyik fő motívuma, az Úr kedvében járás is némileg hozzákapcsolható ehhez a gondolatmenethez.

Az Úr Jézusban megjelenő dicsőséges hatalmát fejezi ki továbbá az *alleluja vers* (Mt 4, 16): „A sötétségben lakó népre nagy fényesség áradt, és világosságot láttak, akik a halál szomorú földjén éltek”.

Az *egyetemes könyörgésekben* is megjelenik az Istennek tetsző élet, mintegy válaszként az Úr szabadító, megváltó tetteire.

Az *áldozási ének* (Zsolt 30, 17-18) is az Úr szabadításáért imádkozik, az *áldozás utáni könyörgés* pedig megváltásunk égi eledelének nevezve szól az Oltáriszentségről.

2.3.2. Liturgikus énekek

„Ezután elmentek Kapernaumba. Szombaton azonnal a zsinagógába ment, és tanított. Álméltak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, nem pedig úgy, mint az írástudók”

(Mk1, 21-22)

https://www.youtube.com/watch?v=XRil_xMoMvU

A Te nevedben mi együtt vagyunk

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 16.)

D D2 D
A Te nevedben mi együtt vagyunk.
A A7 D D7
Jézus, nevedben mi együtt vagyunk.
G
Hallgasd meg imánk,
D Fis7 hm
mikor hozzád járulunk,
em7 A A7 D G D
élő igéddel táplálj hű Urunk.

Úgy mutassátok meg a hitetek,

hogy az én szavaimnak engedtek!
Hogyha velem és egymással
egyek lesztek,
minden kérésetekre felelek.

A Te nevedben mi együtt vagyunk.
Jézus, nevedben mi együtt vagyunk.
Tégy eggyé minket szentségedben,
ez óhajunk!
Használj munkádban drága,
hű Urunk.:

[Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan lélektől megszállott ember, aki így kiáltott fel: „Mi közünk hozzád, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom rólad, ki vagy: az Isten Szentje.”]

(Mk1, 23-24)

<https://www.youtube.com/watch?v=kZE-9J1D8Yo>

Szent vagy, szent, szent vagy

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 154.)

em
Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
H7
mindenség Ura!
H7
Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
em
Dávidnak Fia!
em
Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
am
áldott Istenünk!

am em H7 em
Szent, szent, szent az Úr,
am em H7 em
aki volt, aki van, s aki eljövendő.
em H7
|:Ég és Föld elmúlnak,
H7 em
igéid el nem múlnak!:
am em H7 em
|:Allelu - ja, nem múlnak el!:

Áldott legyen az, ki az Úr nevében jő!
Áldott legyen Jézus, áldott és dicső!
Hozsanna, hozsanna, imádjátok Őt!

Szent, szent, szent az Úr,
aki volt, aki van, s aki eljövendő.
|:Övé minden dicsőség,
tisztelet és hatalom.:|
|:Marana tha, jöjj el Uram!:

[Jézus ráparancsolt: „Némulj el, és menj ki belőle!” A tisztátalan lélek pedig megrázta azt az embert, hangosan kiáltott, és kiment belőle.]

(Mk1,25-26)

<https://www.youtube.com/watch?v=6OXC6Qjbcyo>

Alapjukban meginognak

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 6.)

am C am
Alapjukban meginognak
D am
a hegyek és a vizek,
C G
a sziklák megolvadnak
am D am
színed előtt, mint a viasz.
am C am D am
Hangod erejétől megindul a föld,
amC D em7/3
de akik félnek téged,
am7 D am
azokhoz irgalmas vagy.

C em7/3 am
Minden teremtményed szolgáljon neked,
C em7/0
mert szóltál és lettek,
am C em7/3
elküldted Lelkedet, és létrejöttek,
am
szavadnak nem állhat ellen senki!

Alapjukban meginognak
a hegyek és a vizek,
a sziklák megolvadnak
színed előtt, mint a viasz.

Hangod erejétől megindul a föld,
:de akik félnek téged,
azokhoz irgalmas vagy.:|

[Mindnyájan annyira megdöbbentek, hogy ezt kérdezték egymástól: „Milyen új tanítás ez? Hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is és azok engedelmeskednek neki.” És gyorsan elterjedt Jézus híre mindenfelé, Galilea egész környékén.]

(Mk1, 27-28)

<https://www.youtube.com/watch?v=BsmJqhcBDj0>

Tégy engem tisztává

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 171.)

am dm
Tégy engem tisztává,
am dm am E
tégy engem tisztává, Jézus!
am dm
Tégy engem tisztává,
am dm G C
tégy engem tisztává, Jézus!
am E0 dm
Nyisd meg szemem vilá-gát,
G G7 C E
hogy lásson Téged, Te hű!
am dm G C
S ne lásson Tenálad szebbet,
am E am
és legyen utálat a bűn!

Tégy engem tisztává,
tégy engem tisztává, Uram
Tégy engem tisztává,
tégy engem tisztává, Uram
Mutasd meg ösvényedet,
hogy ne tévelyedjek el!
És ezer veszélyen által
Tehozzád juthassak el!

Tégy engem tisztává,
tégy engem tisztává, kérlek!
Tégy engem tisztává,
tégy engem tisztává, kérlek!
Sátán karmaiból
erőddel szabadíts meg!
Az én lelkemet a bűntől

hit által Te tisztítsd meg!

[Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan lélektől megszállott ember, aki így kiáltott fel: „Mi közünk hozzád, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom rólad, ki vagy: az Isten Szentje.”]

(Mk1, 23-24)

<https://www.youtube.com/watch?v=qU6UHECF2Yw>

Van egy név

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 180.)

G D G
Van egy név minden egyéb név felett.

G D G G7
A názáreti Jézus szent neve.

C G
:Én Őt magasztalom, Róla szól az én dalom.

C D G
Van egy név minden egyéb név felett.:|

Ma is van számodra menekülés.

A bűnből csak a halálba mész.

:Jézus hozta el neked az örök életet.

Ma is van számodra menekülés.:|

Ma is van számodra újulás.

Csalódott szívednek gyógyulás.

:Mert fenn a Golgotán minden elvégeztetett.

Ma is van számodra újulás.:|

2.4.Pedagógiai vonal:

2.4.1. Tantörténetek

„Betértek Kafarnaumba. Itt szombaton mindjárt elment a zsinagógába és tanított. Tanításával ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók.” (Mk 1,21-22)

Labouré Katalin – Egy álom (részlet)

És íme, egy éjszaka ez a hívás álmában valóra válik. Katalin a faini templomban van, megszokott helyén, a Labouré család kápolnájában. Imádkozik. Egyszer csak egy idős pap jön be a

templomba. Miseruhába öltözik és az arany párkányzatú fehér oltár előtt szentmisét mutat be. Leginkább a tekintete lepi meg Katalint, amikor a *Dominus vobiscum* mondása közben megfordul. Az *Ite missa est*-nél már int Katalinnak, hogy menjen közelebb. Katalint félelem fogja el. Elbűvölten, hátrálva megy kifelé: nem tud megszabadulni ettől a tekintettől. Egész életében emlékezni fog rá. A templomból kijövet egy beteget látogat meg (még mindig álmában). Ott újra látja az öreg papot, aki így szól hozzá.

- *Gyermekem, jól teszed, ha ápolod a betegeket. Most menekülsz előlem, de eljön az idő, amikor boldog leszel, hogy hozzám jöhetsz. Istennek tervei vannak veled. Ezt ne felejtsd el!*

Katalin távozik a betegől, még mindig benne van a félelem, de szívében melegséget érez. „Lába nem is érinti már a földet.” Amint az atyai ház pitvarát átlépi, felébred.

Persze, ez csak álom volt. De Katalin életébe új lendületet hozott. Birodalmát - a gazdaság helyiségeit - átmenetnek, szinte száműzetésnek érzi. Végzi a munkáját, még jobban is, mint azelőtt.

Forrás: Laurentin, René- Labouré Katalin élete; Ecclesia, Budapest, 1991, 21.o.

Történet a hittel kapcsolatosan

Egy nap szerencsétlen ember érkezett a remeteközösségbe. Elmondta, hogy a sok világi tudomány tanulása közben elvesztette a hitét, de a lelke annyira háborog, hogy szeretne újból rátalálni az igazságra.

Kérte, hogy a szerzetesek között maradjon néhány napig. Megengedték neki.

Napközben sokat beszélgetett Szapienciusz atyával. Este azt mondta neki:

- Tudja, atyám, bizonyonnyal visszanyerném a hitemet, ha egyszer, csak egy pillanatig is megpillanthatnám Öt, ha valóban az érzéseimmel meggyőződhetnék az Ő létezéséről!

Szapienciusz atya erre nem válaszolt semmit.

Másnap reggel a férfi korán felkelt. Elindult a folyóhoz. Amint elhagyta a szélső remetelakot, észrevette, hogy az éjjel valamilyen nagy testű állatok kerülgették a telepet. Visszatérve elmesélte Szapienciusz atyának: - Vadállatok jártak itt az éjjel! Milyen szerencse, hogy nem jöttek közelebb!

- Láttad a vadállatokat?
- Nem, nem láttam – felelte a férfi -, de a lábnyomaikat te is megnézheted, egész sereg van belőlük a homokban.
- Igen? – Mondta a szerzetes. – Nos, akkor menjünk, és nézzük meg a lábnyomokat. Előbb a vadállatokét, aztán pedig az Isten lábnyomait: az éltető napkorongot, a sivatag

növényeit, az egész csodálatos teremtett világot... Ha az állat nyomaiból hiszed az állat létét, hinned kell a Teremtőt is az Ő nyomai alapján...

Forrás: Érték(t)rend, „Ahol a kincsed, ott a szíved is.” (Mt 6,21) – Tanári kézikönyv a 7. osztályos munkatankönyvhöz, Ecclesia Szövetkezet, Budapest-Vác 2017, T-21.o.

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers Mécs László – Verni kezdtem az aranyhidat (részlet)

Verni kezdem az aranyhidat

Megkérdeztem a fecskéket, fülemiléket:

miért?

- Azért jöttünk, hogy tovatűnjünk.

Megkérdeztem a vágyakat, virágokat:

miért?

- Azért jöttünk, hogy tovatűnjünk.

Megkérdeztem a folyókat, viharokat:

miért?

- Azért jöttünk, hogy tovatűnjünk.

Megkérdeztem a kacagó tavaszokat:

miért?

- Azért jöttünk, hogy tovatűnjünk.

Megkérdeztem a Napot, Holdat, csillagrendszeret:

miért?

- Azért jöttünk, hogy tovatűnjünk.

Megkérdeztem a bölcseségeket, eszméket, vallásokat:

miért?

- Azért jöttünk, hogy tovatűnjünk.

Megkérdeztem a rózsaszínű bölcső-csónakokat:

miért?

- Azért jöttünk, hogy továtúnjunk.

Megkérdeztem a fekete koporsó-csónakokat:

miért?

- Azért jöttünk, hogy továtúnjunk.

Megkérdeztem végül az Istent.

- Én nem jöttem és nem megyek,

én nem voltam és nem leszek:

én Vagyok!

Mi vár itt én reám?

Bölcső-csónakon jöttem, koporsó-csónak vár rám.

Eszmék emlőin nőttem, ereimbe csempészték az elmúlást.

Tavaszkok voltak pajtásaim, viharokkal cimboráltam.

Nem akarok elmúlni a cimboráimmal.

Kapaszkodnám a fecskék szárnyába,

de a fecskék továtúnnek.

Mi vár itt én reám?

Arany-hidat verek hitből, reményből, szeretetből.

Az elmúlás erecskéi, csermelyei, folyói felett,

tavaszkok, eszmék, filozófiák felett,

emberek, Nap, Hold, csillagrendszerek felett,

az elmúlás tengere felett,

arany-hidat verek Ahhoz,

aki nem jött és nem megy,

aki nem volt és nem lesz,

aki Van!

Forrás: <http://mecslaszlotarsasag.webnode.hu/mecs-laszlo-versei/>

Döntés (részlet)

Merre menjek Uram? Balra vagy jobbra?

Szeretnék tisztán látni, taníts a jóra.

A tiszta lélek s tiszta szellem, mely vonz engemet,

Vezess Uram, mint szülő vezeti a gyermeket.

Segíts felnőni a feladatokhoz, akkor is, ha fáj,

Tanítsd nekem mi a szeretet, s mi az, hogy női báj.

Puhítsd szívemet, taníts szorgalomra,

Adj rengeteg isteni erőt lankadt karjaimba.

Áldom az Urat teljes szívemből, tudom, hogy vigyáz ránk.

Istenem, köszönöm azt, amim van, s azt is, amim nincs,

Mert az Isten által vezérelt élet a legnagyobb kincs!

Forrás: <http://www.jezusutjan.eoldal.hu/cikkek/versek.html>

Kép forrása: http://pctrs.network.hu/blogpicture/3/ /30547_143804660_big.jpg

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Élménypedagógiai feladat

Élménypedagógiai feladat

„Kafarnaum városában Jézus szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Mindenki nagyon csodálkozott tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.”
(Mk 1,21-22)

„Rajzoljunk együtt, de hogyan?”

Kép forrása: <http://www.kalandokesalmok.hu/>

Feladat: megrajzolni a zsinagógát úgy, ahogy elképzeljük.

1. lépés: munkafolyamat megtervezése. (10 perc)
2. lépés: feladat kipróbálása. (3 perc)
3. lépés: megvalósítás. (15 perc)
4. lépés: feladat kiértékelése. (5-8 perc)
5. lépés: ha szükséges, újratervezés és a folyamat újraindítása.
6. lépés: elmélyítés. (10 perc)

Ha nem sikerül a képen látható módon a filcet körbekeríteni madzagokkal, akkor csapatmunka helyett páros munkára hívjuk a résztvevőket. Páronként egy filcet kapjanak. Ez esetben egyikük felül, a másikuk alul fogja a filcet és csak együtt rajzolhatnak vele. A csapatmunkás esetben pedig csak a madzagok segítségével rajzolhatják meg a zsinagógát, Jézust és a megtervezés során megbeszélteket pl. tárgyak, szereplők.

Elmélyítést segítő kérdések páros beszélgetéshez:

- Ki az a meghatározó személy, aki engem a hit útjára vezetett?
- Mi miatt tartom őt hitelesnek?
- Hogyan vezetett rá a Jézust követők útjára?
- Melyik Jézusi tanításhoz igyekszem a legjobban igazítani az életemet?

- Volt-e olyan eset, amikor nehéz helyzetbe kerültem, de eszembe jutott egy szentírási ige és újult erőre/célra/válaszra találtam? Melyik volt ez?
- Észrevettem-e már az életemen, hogy Isten önmagához vezet általa? Melyek lehettek ezek?
- Vajon Isten mire hív jelenlegi élethelyzetemben?

Üljünk nagy körbe. Egy mondatban mindenki fogalmazza meg azt, hogy mit kapott ebből a páros beszélgetésből. Emléket? Célt? Ösztönzést? stb.

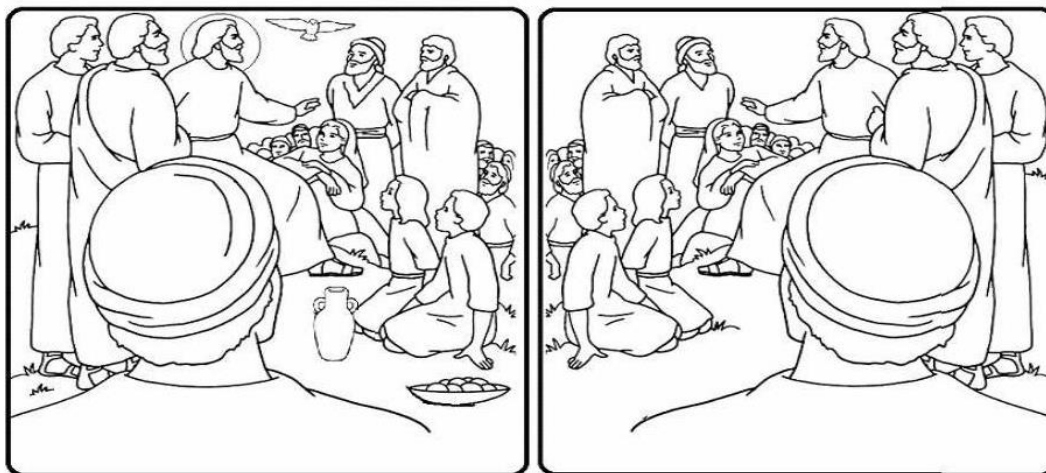
Ezt követően együttlétünket közös imával és énekkel fejezzük be.

Készítette: Csonka Laura, a Kalandok és Álmodások Szakmai Műhelyének képzése alapján

Templomi feladvány, „B” év, Évközi 4. Vasárnap

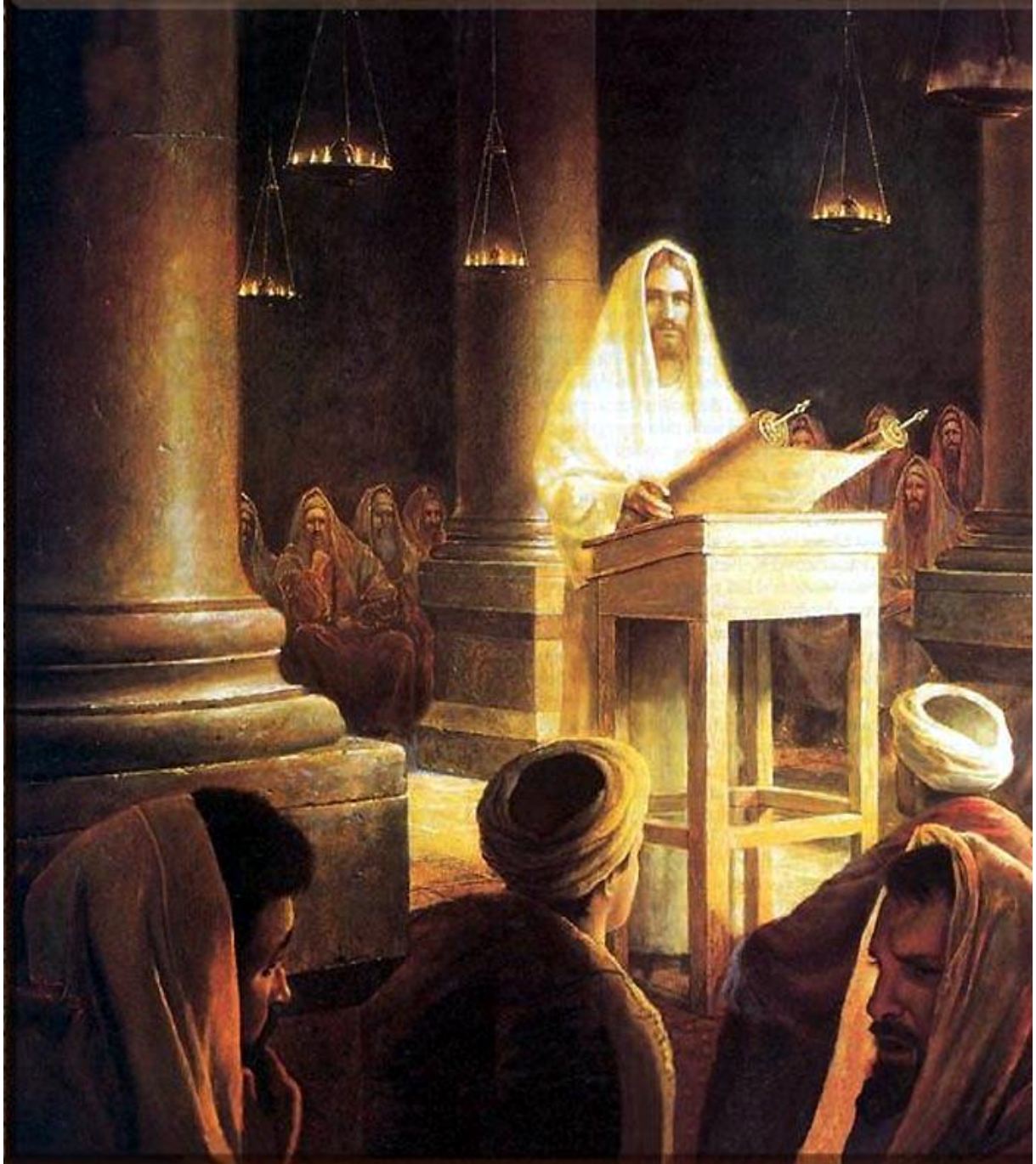
„Kafarnaum városában Jézus szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Mindenki nagyon csodálkozott tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.” (Mk 1,21-22)

TÜKÖRKÉP? KERESS A KÉT RAJZ KÖZÖTT 8 KÜLÖNBSÉGET!

Forrás: <http://rajzosevangeliium.hupont.hu/9/evkozi-4>

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

<http://www.catholiclane.com/wp-content/uploads/Jesus-Teaching.jpg>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

Hogyan hallgatom az Úr szavát?

Én vajon felismerem-e Jézust a tanítóknak, prédikáló papoknak? Hirdetem-e az életemben, környezetemben történt csodákat, vagy elhallgatom őket a külvilág elől?

Hogyan reagáltam volna Jézus tanítására és csodájára? mit tettem volna utána?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Urunk, Istenünk,
engedd, hogy téged egész lelkünkkel imádjunk,
embertársainkat pedig őszinte szívből szeressük.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek,
küldd el Szentlelkedet, hogy figyelmes
és engedelmes szeretettel,
s készséges akarattal tudjam
hallgatni és megcselekedni Fiad szavát!

Amen.

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

Jézusnak hatalma van a Sátán felett. Ha egyre jobban befogadom Jézus szavait, akkor Ő rendet tud teremteni bennem is.

Én is Jézus elé járulhatok! Jézus ma is tanít és csodákat tesz!

Jézus velünk van és segít az ördöggel való küzdelmeinkben.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Hallgassam figyelmesen Isten Szentjének: Jézus Krisztusnak a tanítását!

Kérem az Urat, hogy újítsa meg hitemet!

Hogy a szentgyónásban letegyem a bűneimet.